

॥ ११ ॥ अत्यकालयद्वातुं निष्कासितवान् जिताराजानवसोपस्करवक्षिणात्वेन दत्ताः तेषां राज्यानि ते राजानश्च ब्राह्मणसात्कृता इत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां चतुः

तत्र स्मगाथा गायंति क्षीवा लृष्टाः पठन्ति च ॥ नाभागस्तुति संयुक्तान नृत्तुश्च सहस्रशः ॥ ११ ॥ तेषु यज्ञेष्वंबरीषो दक्षिणामत्यकालयत् ॥ राज्ञां शतसहस्राणि दशप्र
युतयाजिनां ॥ १२ ॥ हिरण्यकवचान्सर्वान् श्वेतच्छत्रप्रकीर्णकान् ॥ हिरण्यस्यंदनारूढान्सानुयात्रपरिच्छदान् ॥ १३ ॥ ईजानो वितते यज्ञे दक्षिणामत्यकाल
यत् ॥ मूर्धाभिषिक्तांश्च नृपान् राजपुत्रशतानि च ॥ १४ ॥ सदंडकोशनिचयान् ब्राह्मणेभ्यो ह्यमन्यत ॥ नैवं पूर्वजनाश्च कुर्नकरिष्यंति चापरे ॥ १५ ॥ यदंबरी
षो नृपतिः करोत्यमितदक्षिणः ॥ इत्येवमनुमोदंते प्रीता यस्य महर्षयः ॥ १६ ॥ सचेन्ममारस्तं जयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यं मापुत्रमनुतप्यथाः ॥
अयज्वानमदाक्षिण्यमभिश्चैत्येति व्याहरन् ॥ १७ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि षोडशराजकीये चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥
॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ नारद उवाच शशविंदुं च राजानं नृत्तं संजय शुश्रुम ॥ ईजे सविविधैर्यज्ञैः श्रीमान्सत्यपराक्रमः ॥ १ ॥ तस्य भार्या सहस्राणां
शतमासीन्महात्मनः ॥ एकैकस्यां च भार्यायां सहस्रं तनया भवन् ॥ २ ॥ ते कुमारः पराक्रांताः सर्वे नियुतयाजिनः ॥ राजानः क्रतुभिर्मुख्यैरीजानावेदपारगाः ॥
॥ ३ ॥ हिरण्यकवचाः सर्वे सर्वे चोत्तमधन्विनः ॥ सर्वे श्वमेधैरीजानाः कुमारः शाशविंदवाः ॥ ४ ॥ तान् श्वमेधेराजेंद्रो ब्राह्मणेभ्यो ददत्पिता ॥ शतं शतं रथगजा
एकैकं पृष्ठतो न्वयुः ॥ ५ ॥ राजपुत्रं तदा कन्यास्तपनीयस्वलंकृताः ॥ कन्यां कन्यां शतं नागानागेनागेशतं रथाः ॥ ६ ॥ रथेरथेशतं चाश्वबलिनो हेममालिनः ॥ अश्वे
अश्वे गोसहस्रं गवां पंचाशदाविकाः ॥ ७ ॥ एतद्धनमपर्याप्तमश्वमेधे महामखे ॥ शाशविंदुर्महाभागो ब्राह्मणेभ्यो ह्यमन्यत ॥ ८ ॥ वार्क्षाश्च यूपायावन्त अश्वमेधे म
हामखे ॥ ते तथैव पुनश्चान्ये तावन्तः कांचना भवन् ॥ ९ ॥ भक्ष्यान्नपाननिचयाः पर्वताः क्रोशमुच्छ्रिताः ॥ तस्याश्वमेधे निर्वृत्ते राज्ञः शिष्टास्त्रयोदश ॥ १० ॥ तुष्ट
पुष्टजना कीर्णां शांतविघ्नमना मयां ॥ शाशविंदुरिमांभूमिं चिरं भुक्त्वा दिवं गतः ॥ ११ ॥ सचेन्ममारस्तं जयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यं मापुत्रमनु
तप्यथाः ॥ अयज्वानमदाक्षिण्यमभिश्चैत्येति व्याहरन् ॥ १२ ॥ इति श्रीमद्रोणपर्वणि षोडशराजकीये पंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ ६३ ॥

षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ शशविंदुमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ त्रयोदशात्रनिचयाः शिष्टाः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥
इति द्रोणपर्वणि टीकायां पंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

नारद उवाच गर्ग चानुत्तरय संनृत्तं संजय शुश्रुम ॥ यो धैर्यवर्षशतं राजा द्रुतशिष्टाशनोऽभवत् ॥ १ ॥ तस्मैत्यभिर्वैश्रादास्ततो बभूव रंगयः ॥ तपसा ब्रह्मचर्येण
व्रतेन नियमेन च ॥ २ ॥ गुरुणां च प्रसादेन वेदानिच्छामिवेदितुं ॥ स्वधर्मेणाविहिंस्यान्यान्धनमिच्छामिषाक्षयं ॥ ३ ॥ विप्रेषु ददतश्चैव श्रद्धाभवतु नित्यशः ॥
अनन्यामासन्तर्माणां च तत्तमेभवेत् ॥ ४ ॥ अन्नं मे ददतः श्वमेधं मे ददतः ॥ अविघ्नं चास्तमे नित्यं धर्मकार्येषु पातक ॥ ५ ॥ तथा भविष्यतीत्याकावर्त्तते ॥